

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

БА НОМИ ХУДОВАНДИ БАХШАНДАИ МЕҲРУБОН

АҲКОМИ ИСЛОМӢ

Илӛс Қосимов

مكتبة المطبعة العالمية

Муовинати Пажӯҳиш

Номи китоб: Аҳкоми исломӣ

Нависанда: Косимов Илӛс

Тираж: 2000

Навбати чоп: аввал, 2009

Нарх: 5 сомонӣ

ISBN: 978-964-195-029-5

Ношир: Интишороти Маркази Ӣаҳони Улуми исломӣ

Марокизи пахш

● Қум, хиёбони Баҳор, чанби хотели Аз-Заҳро (а),
фурӯшгоҳи интишороти Ӣомеат-ул-Мустафо ал-оламия.
Телефакс: 02517749875

● Қум, булвори Муҳаммади Амин, сероҳи Солория, чанби
Ӣомеат-ул-улум, фурӯшгоҳи интишороти Ӣомеат-ул-
Мустафо ал-оламия. Телефакс: 02512133104

www.miup.ir , www.eshop.miup.ir

E-mail: admin@miup.ir, Root@miup.ir

Муқаддимаи ношир

Ҳадафи ирсоли паёмбарон ва нузули ваҳй, бозкардани дидагони инсонҳои саргардон ба сӯи қиёмат буда ва маънобахшӣ ба зиндагӣ ва равшан сохтани он, бо нури ҳидояти илоҳӣ аст. Имон ба Худованди Якто ва рӯзи қиёмат, бунёди ҳамаи пайвандҳои иҷтимоиро дигаргун месозад ва ҷомеаи нав фароҳам меоварад, ки дар он ному ёди офаринанда ва ҳузури ҳамешагии он дар ҳама лаҳзаҳо эҳсос мешавад. Мӯъминон бо пайравӣ аз паёмбарони илоҳӣ, роҳу расми фармонбардорӣ аз Офаридгори Мутаолро меомӯзанд ва бо чангзадан ба аҳкоми исломӣ ва анҷоми дастуроти илоҳӣ, таъми ширини бандагии Худоро мечашанд.

Аҳамияти шинохти аҳкоми илоҳӣ аз манобеи асили баҷомонда ва омӯзиши он ба мӯъминон, низоме аз мадориси илмӣ ва мазоҳиби илмиро дар ҷомеаи исломӣ ривоч додааст. Ҳарчанд ҳамаи омилон ба аҳкоми илоҳӣ талош доранд, амалхояшонро онгуна бачо оваранд, ки матлуб ва мавриди қабули илоҳӣ аст, аммо омилони аҳли илм, ин дағдағаро бештар дар дил доранд ва дар паи ёфтани ҳақиқат, дар роҳи талошу кушиш қадам мебардоранд ва саҳтиҳои онро бачон меҳаранд. Тавфиқ дар ин роҳ, марҳуни ҳақиқат талабии холисона ва бурдбории

6 Аҳкоми исломӣ

олимона аст. Китоби ҳозир ба номи "Аҳкоми исломӣ" асари нависандаи арчманд Илёс Косимов аз донишомӯхтагони Маркази Ҷаҳонии Улуми Исломӣ аст. Нависанда дар ин асар кӯшида аст масоиле чанд дар мавзуи аҳкомро ба баҳси илмӣ бигзорад ва назароти мухталифро дар ин мувоҳиса саҳим гардонад. Муовинати Пажӯҳиши Маркази Ҷаҳонии Улуми Исломӣ бо сипосу тақдир аз нависандаи муҳтарам ва низ дигар дастандаркорони амри оmodасозӣ ва нашри ин асар, тавфиқоти беш аз пешро барои азизон аз даргоҳи илоҳӣ орзуманд аст.

Муовинати Пажӯҳиши Маркази ҷаҳонии Улуми Исломӣ
Идораи кулли барномарезӣ ва сомондеҳии таҳқиқот

Феҳрист

Муқаддимаи ношир	5
Муқаддимаи китоб	9
113 Ҳукми “Бисмиллоҳ” дар Исломи	13
Оёт ва ривоёти чаҳри “Бисмиллоҳ”	14
Сираи Имом Алӣ ва Аммор	17
Аҳодиси мактаби Аҳли Байт	24
Аҳодиси Умми Салама	27
Ривоёти Анас ва тарки Муовия	28
Аҳодис ва сираи Абӯхурайра	41
Аҳбори Абдуллоҳ ибни Умар	46
Аҳбори Абдуллоҳ ибни Зубайр	48
Аҳбори Умар ибни Хаттоб (р)	49
Аҳбори Бурайда	49
Аҳодиси баъзе саҳобагони дигар	50
Аҳодис ва сираи Ибни Аббос	52
Аҳбори шогирдони Ибни Аббос	58
Назароти баъзе аз тобеин	60
Китобҳои дар ин мавзӯ	64
Далели мункирон	65
Натиҷа	68
2. Бастанӣ даст дар намоз	69
Раҳо ва қушода будани дастҳо	78
Аҳодиси мактаби Аҳли Байт	85
3. Рӯза дар сафар ва ҳукми он	91
Ривоятҳо дар ин замина	91

8 Аҳкоми исломӣ

4. Масҳи бар по.....	101
Паёмбар ва баёни ояи таҳорат	103
Аҳодиси дигар.....	105
Аҳодиси Имом Алӣ ва дигарон	109
Аҳодиси мактаби Аҳли Байт	142
Ояи вузӯ аз дидгоҳи уламо.....	145
Натиҷаи ин баҳс ва суҳанони аҷиб.....	152
Иддаои насхи масҳ аз ояи вузӯ.....	164
Теъдоди шустан ва масҳи аҷзо	169
5. Масҳи бар хуффайн ва мӯза	175
Аҳбори мактаби Аҳли Байт	193
Масҳ баъд аз нузули Моида	201
Тазаккури чанд матлаби муҳим.....	207

Муқаддимаи китоб

Яке аз воҷиботе, ки Худованди Мутаол дар Қуръони Карим ва Паёмбари гиромӣ (Саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи) дар суханони гуҳарбори хеш мо мусулмононро ба он суфориш намудаанд, ваҳдат ва якпорчагист чунон, ки ба шиддат аз тафриқа ва ҷудой барҳазар доштаанд. Худованди Мутаол мефармояд:

”وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُم مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ.”

“Ва ҳамагӣ ба ресмони Худо чанг занед ва пароканда машавед ва неъматӣ Худоро ба худ ёд кунед он гоҳ, ки бо якдигар душман будед, пас миёни дилҳои шумо ҳамдаміи ва пайванд дод то ба неъматӣ Вай бо ҳам бародар гаштед ва бар лабаи партгоҳе аз оташ будед, пас шуморо аз он раҳонид. Худо инчунин оятҳои худро барои шумо равшан баён мекунад то роҳ ёбед”¹.

Ва низ мефармояд:

”وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ.”

1. Сураи Оли Имрон, ояти 103.

10 Аҳкоми исломӣ

“Ва бо якдигар ситеза ва кашмакаш макунед, ки сушт ва баддил шавед (ва обрўятон равад)”¹.

Вале мутаассифона ҳолу шароити мусулмонон, хусусан дар асри ҳозир чунин аст, ки тафриқа ва ҷудой аз ҳам, бар ҳаёти онҳо чира гашта. Онҳо ба ҷои ин ки бо ҳам якпорча ва ҳамдил бошанд ҳамон гуна, ки Худованди Мутаол ва Паёмбари гиромӣ саллаллоҳу алайҳи ва олиҳ фармудаанд, ба сабаби масоили ночиз аз ҳам ҷудо ва бо якдигар дар ситезу кашмакашӣ қарор доранд.

Ва аҷибтар он аст, ки онҳо бо ин ки тақрибан дар ҳаштод дар сад масоил бо ҳам иттифоқи назар доранд монанди он ки ҳамагӣ ба ягонагии Худо, паёмбарии ҳазрати Муҳаммад (*Саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи*), рўзи қиёмат имон ва ҳамагӣ ба фарз будани адои намоз, рўзаи моҳи шарифи Рамазон, ҳаҷчи хонаи Худо, закоти мол ва садҳо масоил ва заруриёти динӣ пойбанд ҳастанд, вале ин ҳама масоили муштаракро нодида гирифта, ба хотири вучуди ихтилофи назар дар баъзе аз масоили фаръӣ ва ночиз, аз ҳам дур шуда ва дур мешаванд.

Яке аз асбоби ҷудои онҳо, адами ошноии эшон нисбат ба эътиқодот ва аҳкоми фикҳии хосси якдигар аст, ки агар огоҳии кофӣ аз онро медоштанд, дар чунин шароите қарор намегирифтанд. Банда худ мушоҳида кардам, ки бархе аз бародарони аҳли суннат, сабаби ҷудой ва дурии хешро аз бародарони шиа ин медонанд, ки шиаён – масалан – дар вузў ба ҷои шустани поҳо (ки аҳли суннат ба он эътиқод доранд), бар поҳояшон масҳ мекашанд. Ва ё масҳ ба мўзаро (ки поре аз аҳли суннат, хусусан ҳанафиҳо бар он ҳастанд) қабул надоранд ва ё дар ҳангоми намоз дастонашонро боз ва раҳо мегузоранд, на ин ки монанди бақияи мусулмонон дастонашонро бубанданд. Ва ё дар намоз бо садои баланд

1. Сураи Анфол, ояти 46.

“Бисмиллоҳ” мехонанд ва даҳҳо масоили инчунинӣ.

Гӯё ғофил аз инанд, ки ҳамчунон, ки аҳли суннат, аҳком ва масоили фикҳии худро аз манобеи аввалия: Қуръон ва суннат истинбот намудаанд, шиа низ аҳкомеро, ки ба он пойбанд ҳастанд, аз кисаи худ барнадоштаанд, балки онҳо низ ин аҳкомро аз Қуръон ва суннат баргирифтаанд, танҳо ин ки фуқаҳои аҳли суннат агар мўътақид бар шустани поҳо – масалан – шудаанд, ин натиҷаи истинбот ва бардошти эшон аст аз манобеъ ва ҳамчунин шиа низ агар мўътақид бар масъ ҳастанд, ин натиҷаи истинбот ва иҷтиҳоди онҳост дар ин масоил.

Лозим ба ёдоварист, ки ихтилоф дар ин масоил набояд мояи ҷудой ва тафриқа гардад. Маъруф аст, ки “Мучтаҳид (касе, ки аҳкомро аз манобеъ истинбот менамояд) агар дар иҷтиҳодаш комёб гардид (ва истинботаш дуруст буд), барояш ду аҷр (подош) аст, вале агар ноком шуд (ва иҷтиҳодаш нодуруст буд), барояш як аҷр хоҳад буд”.

Албатта ман гуфтани нестам, ки дар воқеъ ҳукми дин яке нест, балки мўътақидам, ки дар воқеъ як ҳукм аст ва Худо аз мо ҳамонро мехоҳад. Лекин Худои Мехрубон дар ин ҷо барои бандгон лутф карда ва онҳоро дар сурате, ки аҳкомашон мутобиқи воқеъ набошад ва албатта мучтаҳид ниҳояти талоши худро дар истинботи аҳком ба харҷ дода бошад, маъзур доштааст. Бинобар ин, чунин ихтилофҳое набояд мояи ҷудои мо мусулмонон аз якдигар бошад.

Ин буд, ки банда тасмим гирифтаам ин китобро, ки дар бар дорандаи баёни поре аз аҳкоми ҳилофист миёни мусулмонон ба риштаи таҳрир дароварда ва пешкаши хонандагони азизи тоҷикӣ намоям то бо ошноии бо он, бештар ба дигар бародарони мусулмони худ, ки мазҳабе ғайри мазҳаби ононро доранд наздик гарданд. Ва мутмаин ҳастам, ки бо ошноӣ бо он, мусулмонон бо ҳам наздик хоҳанд шуд ва хоҳанд фаҳмид, ки ихтилоф дар поре аз

12 Аҳкоми исломӣ

масоил ҳаргиз боис намешавад, ки мо аз якдигар дур ва бо ҳам дар ситез бошем.

Худованди Мутаол ин амали ночизро аз мо қабул фармояд ва амали холисонаро ҳамеша барои мо каромат фармояд, барои худ ва ҳамаи муслимин маърифат дар дину амал ва оқибатбахайриро аз Худованди Мутаол масъалат дорам.